

Mina Berta

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Barba.
Emplaçament EMD Valldoreix.

Coordenades:

Latitud: 41.460113775033
Longitud: 2.0169447554425
UTM Est (X): 417900
UTM Nord (Y): 4590302

Classificació

Número de fitxa 08205 - 564
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Romà Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa F-29.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 8. Inventari del Patrimoni Geològic. Fitxa: G337.
Inventari d'Espais d'Interès Geològic. Fitxa 337.

Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08204A023000030000HY
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dj., 14/12/2023 - 08:26

revisió:**Data de la darrera revisió:** dt., 18/02/2025 - 13:24

Descripció

La pedrera i mina Berta està situada al nord-oest de la serra de Roques Blanques, entre el Puig Madrona i el Puig Pedró de l'Obac, entre els termes municipals de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental) i el Papiol (Baix Llobregat).

Aquesta mina es considera un museu geològic a l'aire lliure per la gran varietat de minerals que se n'extreuen com la cerussita (carbonat de plom), la malaquita, l'atzurita (carbonat de coure), l'anglesita (sulfat de plom), la barita (sulfat de bari), la calcita (carbonat de calci), entre molts d'altres minerals. Alguns exemples de la fluorita es conserven en col·leccions públiques i privades d'arreu, com el Museu de Geologia de Barcelona.

Es té notícia que, com a mínim des d'època romana i fins a principis del segle XX, es va començar a explotar la mina a través d'una extensa xarxa de galeries i pous. Posteriorment, l'explotació de la pedrera va passar a fer-se a cel obert.

Observacions:

A la mina abunda la fluorita octaèdrica de color verd, anomenada la Fluorita del Papiol. Els filons de fluorita, amb altres materials com la galena i l'esfalerita, es troben en la granodiorita biotítica en direcció nord-est - sud-est. A més, es troba la circulació de fluids de dues etapes, una posterior a la primera mineralització, que ofereix els cristalls verds de fluorita i, també, de les etapes del Triàsic superior i el Juràssic inferior.

Història

Es té constància de l'explotació de la mina des d'època romana, tot i que s'apunta que es podria haver iniciat ja en època ibera. La fluorita, la galena i l'esfalerita s'extreien de la mina mitjançant el sistema de galeries i pous, fins al primer terç del segle XX. El 1904 era coneguda com a mina Elisenda i la concessió de l'explotació l'ostentava en Jaume Amat i Trabal. Es té notícia que el 1908 es traspassa la concessió a Damià Cardoner i, anys més tard, el 1921 a Berta Cardoner Bouvard, filla d'en Damià i arran de qui rebrà el nom amb què ha arribat fins els nostres dies, Mina Berta.

Des de l'any 1922, en un moment d'important urbanització a Valldoreix, es passa a extreure pedra d'aglomerat montserratí (visible en moltes tanques construïdes per Borràs) i, més tard, batòlit granodiorític (de color blavós i present en tanques i sòcols d'algunes cases de Valldoreix).

La pedrera es va continuar explotant fins que es va aturar l'activitat extractora el 2016. Se n'extreia granit però també molts altres minerals entre els quals galena, plata, malaquita, atzurita o calcita, arribant fins al centenar de minerals diferents.

En un moment determinat es va plantejar la possibilitat d'ubicar-hi un abocador, però l'oposició de l'Ajuntament i del veïnat van aturar el projecte. El 2019 es va paralitzar el rebliment de la pedrera que l'empresa que explotava la mina hi estava portant a terme.

Tenint en compte que es tracta d'un lloc excepcional, que es considera el bressol de la mineralogia catalana, la voluntat es convertir-lo en un espai visitable, obert als ciutadans, que permeti difondre els seus valors ambientals, geològics i paisatgístics.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020.

Direcció General de Medi Natural de la Generalitat de Catalunya. Inventari dels Espais d'Interès Geològic de Catalunya.

Enllaços d'interès:

[EMD Valldoreix - Mina i pedrera Berta](#)

[Tot Sant Cugat - La Pedrera Berta no es tocarà](#)

[Tot Sant Cugat - Sant Cugat i Valldoreix volen convertir la Pedrera Berta en un...](#)

